

[Madsen-Mygdal.]

Talerstol. Jeg begyndte med at sige — jeg maa ogsaa med Formandens Tilladelse citere —:

„Men mener den højtærede Finansminister, at der slet ingen Udgifter vil blive? Tror den højtærede Finansminister, at Kronen næste Aar er blevet en hel og fuld Guldkrone?“

— og saa anfører jeg det, som den højtærede Finansminister citerede, og jeg anfører to Ting, som tyder paa, at vi ikke naar Guldpariteten, nemlig det Finansstyre, vi har, og de Kursbevægelser, der er sket i de sidste Dage. Jeg haaber, den højtærede Finansminister kan læse indenad.

Statsministeren (Stauning): Det vilde have været interessant, om det ærede Medlem (Madsen-Mygdal), der nu forlod Talerstolen havde nævnt et eller andet Land, hvor der ingen Tariffer findes — saadanne eksisterer nemlig —, og havde paavist, i hvilken Grad Arbejderne har det godt der og er fri for Arbejdsløshed. Hvis det ærede Medlem havde nævnt et saadant Eksempel, tjener det til Underbygning for hans Standpunkt herhjemme; men et saadant Eksempel findes overhovedet ikke.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen beklagede sig over, at det konservative Folkeparti ikke havde fremsat positive Forslag angaaende vor Erhvervs- og Handelspolitik. Jeg synes, det ærede Medlem gennem Aarene har haft en Rigdom af Forslag fra mit Partis Side at tage Stilling til. Naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen senere talte om, at han syntes, han var en bedre Handelsmand, end det konservative Folkepartis Repræsentanter havde været, maa jeg have Lov til at sige, at jeg synes, det i Aalborg var saa som saa. Hvis vi endelig skal se paa Handelen, foregik den paa følgende Maade: Vi havde ikke Ret til Mandatet, men fik det, og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sammen med Socialdemokratiet lovede 50 Valgmænd og fik ingenting, saa skal man endelig se paa, hvorledes det gik med Handelen i Aalborg, tror jeg, vi kan være rigtig godt tilfredse med den.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige: Jeg spurgte om, hvilke var de Aftaler, der med Hensyn til Kronepolitikken eller anden Politik var imellem det konservative Folkeparti og L. S., og den højtærede Finansminister svarede, at det maatte jeg vel bedre vide. Det har han

naturligvis Ret i, at jeg kender Tingene bedre end den højtærede Finansminister, deri er jeg ikke uenig med ham; men det var ham, der havde fremsat en urigtig Paastand, og saa spurgte jeg, hvilke Aftaler var der, da han vovede en Paastand som den paagældende til Trods for, at jeg havde erklæret, at der ingen Aftaler var. Jeg spurgte den højtærede Finansminister, og jeg gentager mit Spørgsmaal: Hvorpaa bygger den højtærede Finansminister den Betragtning, at der skulde være Aftaler, naar jeg har paastaaet, der ingen var?

Til den højtærede Statsminister vil jeg gerne sige, at vi har nu faaet at vide af Statsministeren, at Socialdemokratiet i Landstinget altid stemte efter deres Overbevisning, men det var en integrerende Del af deres Overbevisning, at de skulde bøje sig for Folketingets Flertal. Det har de ikke vist særlig godt, naar Folketingsflertallet har været et andet end det, som var af deres Opfattelse, jeg tror, man har Lov til at sige, at saa har de gjort alt, hvad de overhovedet kunde for, saa nær Partigrupperne ligger hinanden, at benytte Landstingets Magt. Jeg vil derfor gerne bede den højtærede Statsminister om at gentage, om det virkelig er hans Opfattelse, at Landstinget og Partierne der skal stemme efter deres Overbevisning, eller om det er hans Opfattelse, at Magten i Landstinget for det enkelte Parti ikke skal benyttes. Det var lige saa godt, at man havde Besked herom.

Saa maa jeg maaske lige gøre en enkelt Bemærkning til, nemlig den, at naar den højtærede Statsminister siger, at hans Kronepolitik har været den at undgå Svingninger og Fald i Værdien, har man Lov til at sige, at de sidste Dages Resultater er en pragtfuld Illustration til, hvilken Politik den højtærede Statsminister fører.

Madsen-Mygdal: Den højtærede Statsminister spurgte, om jeg kunde nævne Lande, hvor der ingen Tariflønninger er; nej, det kan jeg ikke i Øjeblikket, jeg tror, der findes Tariflønninger over hele Verden. (*Statsministeren* [Stauning]: Nej!). Naa, saa kan den højtærede Statsminister nævne Navne; men det, jeg har kritiseret, er ikke, at der er Tariflønninger, men dette, at man i Kraft af et Arbejdsmonopol fastholder Lønninger, der skaber Arbejdsløshed. Tror den højtærede Statsminister, at man kan fastsætte Lønninger, saa højt man overhovedet vil, uden at det overhovedet øver Indflydelse paa Beskæftigelsen?